UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

Visual Library

§. II.

VALDE tamen vtile & magni ſolatij erit, hîc referre, quæ ego ipſe à Patre BALTHASSARE, in quadam exhortatione audiui, cùm nos ad libenter patiendum exhortaretur, ob ingentia bona, quæ inde prouenirent: inter alia autem mentionem fecit cuiuſdam Conferentiæ, quam habuit cum Matre Maria Diatia circa quinque fontes aliquid patiendi abſque culpa propria, qui ſimul etiam erant fontes magnorum meritorum pro ijs, qui benè eiſdem vti noſſent cum patientia, & conformitate cum voluntate DEI illos mittentis. Reflexione autem facta, vt eorum recordarer: hi quinque mihi eſſe videntur: *Primus*: ferre temporis iniurias; cùm ſcilicet ingentia ſunt frigora, aut æſtus, humiditates, aut ſiccitates, & horrendæ aliæ tempeſtates, tonitrua, venti, terræ motus & ſimiles: ita vt in his omnibus gaudeamus, propterea quòd DEVS ita velit. Ad quod propoſitum retulit nobis, quod cum Abulæ ingentia eſſent frigora, quibus illa valde affligebatur, propterea quod nec veſtes, nec calceamenta haberet, ad ea ferenda, & locus habitationis valde expoſitus illi incommodo; & quodam die coram ſanctiſſimo Sacramento tremeret, ac de frigoris ſeueritate quereretur: dixit illi DOMINVS: Ego id facio, & tu conquereris? inſinuans illi (vt ipſe Pater BALTHASSAR expendebat)

bat) consideratione, quòd calamitates & aduersa à voluntate Dei proueniant, sufficere debere ad hoc, vt omnes absque vlla querela & magno potiùs cum solatio acceptentur, iuxta illud Dauidis: a *Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti:* *Secundus* fons est: ferre molestias & incommoditates corporis, vndecunque illæ prouenniant, siue ab humorum superfluitate, quales sunt morbi, dolores, melancholiæ, tristitiæ, tædia, & similes; siue ab ijs necessitatibus, quibus omnes subiacemus, quales sunt, fames, sitis, somnus, defatigatio, & lassitudo, aut paupertas, ac defectus rerum necessariarum in cibo, vestitu, habitatione & lecto, aut ab alijs creaturis quæ mille modis vexant: siquidem etiam cinifes, pulices, & similia animalcula nos persequuntur: & in his omnibus seruanda est patientia, aspicienda ea tanquam prouidentia diuina nobis missa, siue in pœnam peccatorum, siue ad exercitium virtutum, siue ob alios fines nobis ignotos. *Tertius* fons est; ferre aliorum mores, nostris aut contrarios, aut longè ab eis distantes: cùm cogamur agere cum alijs, valde cholericis, aut phlegmaticis, vultuosis, tardis, aut prauas habentibus propensiones, & complexiones, quæ valde vexant, & affligunt habentem contrarias: in quo genere multum habent quòd tolerent Domini à famulis, & è contrà famuli à Dominis; & ipsi Religiosi, & quicunque in aliqua communitate degunt, vbi variæ, valdeque repugnantes esse solent propensiones ac mores: ita Deo permittente ad exercitium Electorum: & ita Pater Balthassar nobis dicebat: non esse virtutem perfectam, nisi cum proximis in huiusmodi

occa-

a *Psal.* 38.10

occasionibus probetur. *Quartus* fons est: ferre ignominias, contemptus, ac detrimenta, quæ nobis eueniunt ex eo quòd alij, qui nos contingunt, & aliqua ratione ad nos pertinent, similia patiantur, cùm sit certum, infamiam alicuius sanguine nobis valde coniuncti; aut etiam magni amici, redundare in infamiam reliquorum eiusdem consanguinitatis; & in Religionibus hoc est magis frequens: nam vnius Religiosi delictum & infamia in causa est, cur reliqui eadem notentur: quia vulgus ignarum reliquos iudicat esse illi similes, cuius infamiam culpamue nouerunt. Quod igitur innocentes huiusmodi infamias ac dedecora patienter ac demissè ferant, fons est magnorum meritorum: & P. Balthassar dicebat: hunc esse verè pulpæ bolum absque vllo osse: eò quòd, à propria culpa sit liber, & expeditus. *Quintus* fons erat: ferre afflictiones spiritus in rebus diuini obsequij, quæ magnam adferunt pœnam; nec possunt sæpè remedium à nobis habere: quales sunt spiritus ariditates, distractiones, obscuritates, animi deiectiones, scrupuli, & varia alia tentationum genera, ac Dæmonis persecutionum, cum horrendis imaginibus & figuris, quæ valde animam cruciant. Sed omnes signatæ, ac limitatæ, veniunt à Dei prouidentia, pro cuius voluntate sunt tolerandæ, quamdiu non possumus illas amouere. Et ad hunc fontem reducitur, quod bono animo ferantur probationes, quas faciunt Confessarij, alijque DEI Ministri & Prælati ad examinandam aut perficiendam eorum virtutem; qui ab ipsis diriguntur & gubernantur.

HI sunt quinque patiendi fontes, ex quibus vterque valde profecit, qui de eisdem cōferebant. Et ipsa Mater Maria Diatia experta loquebatur: quia dederat ei Deus feruentia desideria pro eis patiendi, eamque liberali manu in quinque prædictis fontibus exercuerat. Ad instantiam sui Confessarij mansit per sex annos apud quandam nobilem Dominam Abulensem; qua tamen ignara, passa est ipsa insignes molestias à domestici famulis, opprobria, irrisiones, verba iniuriosa, & opera alias valde incondita; tantaque fame premebatur, vt delicias reputaret, vel panis frustulum habere, quo se sustentaret: & in his omnibus stupendum seruabat silentium, sibi persuadens, meritò se ab illis ita tractari. Et cùm se votis Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ obstrinxit, statim Deus tanta ariditate illam probauit, vt die quodam humili & iucunda querela, illi diceret; & quid hoc est Domine, postquam tibi dedi, quidquid habebam, & dare poteram, ita me deseris? hocne tibi bonum videtur? & præter hoc permisit Dæmoni, illam valde vexare, & multos graueſque morbos ac dolores illi immisit: & nec his omnibus saturabatur. Et cùm octuagenaria esset, hisq; calamitatibus valde onerata, longiorem optabat vitam, vt plura pro suo creatore pateretur. Et cùm sancta Mater Theressa de IESV (cuius paulò post faciemus mentionem) ei diceret, se valde anxiè aspirare ad videndum Deum: illa respondit, potius se optare, hoc exilium sibi differri, vt plura pati posset; nam in hac vita se posse aliquid DEO dare, tolerando pœnas, & calamitates pro eius amore;

at in

at in altera non aliud esse, quàm accipere præmium præteriti laboris: & cùm satis temporis supersit ad fruendum Deo per totam æternitatem: æquum esse, hîc multum pati propter dilectum, vt magis illi placeat. Hæc erat pia harum duarum sanctarum contentio, & vtraque habebat desideriorum suorum bona fundamenta; quamuis Matris Mariæ Diatiæ esset valde securum: quia non proprijs viribus, sed Dei gratiæ innitebatur; cuius donum, & quidem valde singulare est, aliquid pro eius amore pati. quod apertè dixit Apostolus: b *quia vobis* (inquit) *donatum est pro Christo, non solum, vt in eum credatis, sed vt etiam pro illo patiamini*: & ita hæc sancta dono hoc locupletata & meritis plena obijt Abulæ fœliciter, & obtinuit à Deo coronam, & præmium prolixorum seruitiorum, & magnarum tribulationum: à cuius exemplo hausit etiam Pater BALTHASSAR magnam illam opinionem, & æstimationem patiendi pro CHRISTO, qui multas ei obtulit occasiones, qua posset suam sitim satiare.

b Philip. 29.